

ĐA-VÍT THA CHẾT CHO SAU-LO

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 24:1-23; 26:1-25

Câu gốc: “Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác” (Rô-ma 12:21).

Mục đích: Giúp học viên hiểu rằng một tín đồ thật không nên báo thù mặc dầu có cơ hội, nhưng hãy thương yêu và tha thứ cho kẻ thù mình.

KINH THÁNH ĐỌC HẰNG NGÀY

Chúa Nhật	Đấng Christ tha thứ chúng ta (Ê-phê-sô 4:30-32)
Thứ Hai	Cuộc phiêu lưu của Đa-vít (I Sa-mu-ên 23:1-28)
Thứ Ba	Lòng nhân từ của Đa-vít đối với Sau-lo (I Sa-mu-ên 24:1-23)
Thứ Tư	Đa-vít tiếp tục tha thứ cho Sau-lo (I Sa-mu-ên 26:1-25)
Thứ Năm	Hãy yêu kẻ thù mình (Ma-thi-ơ 5:38-48)
Thứ Sáu	Chớ trả thù ai (Rô-ma 12:14-19; Truyền Đạo 3:17)
Thứ Bảy	Hãy tha thứ (Ma-thi-ơ 18:21-22)

Khai Triển Bài Học

Sau khi từ giã Giô-na-than, Đa-vít đến Nóp, được thầy tế lễ A-hi-mê-léc đón tiếp, cho bánh ăn và cho cây gươm của Gô-li-át. Từ Nóp, Đa-vít qua Gát, thuộc xứ Phi-li-tin. Bị lộ vì dân Phi-li-tin biết Đa-vít đã hạ sát Gô-li-át. Bỏ Gát, Đa-vít trở về xứ và ẩn thân trong hang đá A-đu-lam, tại đó có bốn trăm người theo chàng. Bỏ hang đá A-đu-lam, Đa-vít qua xứ Mô-áp, lại bỏ Mô-áp, Đa-vít trở về xứ. Khi được cấp báo quân Phi-li-tin xâm chiếm vùng Kê-i-la, chàng liền đem quân giải phóng. Sợ bị Sau-lơ vây, Đa-vít bỏ Kê-i-la đến đồng vắng Xíp. Tại đây, số người theo chàng lên đến sáu trăm. Sau-lơ đem ba ngàn quân đuổi theo Đa-vít khắp nơi. Đa-vít bỏ Xíp xuống đồng vắng Ma-ôn. Khi Sau-lơ đuổi theo gần kịp Đa-vít thì có tin báo quân Phi-li-tin xâm phạm biên giới Y-sơ-ra-ên. Sau-lơ vội vàng bỏ Đa-vít mà trở về, Đa-vít không an thân được một nơi nào, phải lang thang đây đó, trong rừng, trên núi, trong hang, trong đồng, trong xứ mình, ra xứ người. Không ai dám chứa chấp Đa-vít vì sợ họa lây như các thầy tế lễ và dân thành Nóp đã bị Sau-lơ tàn sát (I Sa-mu-ên 22:6-19). Để lập công với Sau-lơ, nhiều người đã cấp báo cho vua biết nơi Đa-vít di chuyển. Nhưng Đức Chúa Trời không phó Đa-vít vào tay Sau-lơ, mà ngược lại, hai lần Ngài phó Sau-lơ vào tay Đa-vít và được Đa-vít tha cho khỏi chết.

I. TẠI HANG ĐÁ ÊN-GHÊ-ĐI (I Sa-mu-ên 24:1-23)

Đa-vít bỏ đồng vắng Ma-ôn đến trú trong đồn Ên-ghê-đi về phía Tây Biển Chết. Khi Sau-lơ đuổi được quân Phi-li-tin ra khỏi bờ cõi, thì có người đến báo cho ông rằng Đa-vít đang ở trong đồng vắng Ên-ghê-đi. Sau-lơ liền đem toàn lực là ba ngàn quân đi kiếm Đa-vít. Đường xa nắng gắt, ai nấy mệt mỏi mà chưa tìm được Đa-vít nên họ dừng chân để nghỉ. Sau-lơ một mình vào trong hang đá lớn, tưởng không có ai ở trong đó. Chẳng ngờ Đa-vít và đoàn tùy tùng đang ở trong. Ai nấy mừng rỡ cho rằng thời cơ đã đến, nên nói với Đa-vít: *"Này là ngày mà Đức Giê-hô-va có phán cùng ông: Ta sẽ phó kẻ thù nghịch ngươi vào tay ngươi. Hãy*

xử người tùy ý ông” (câu 5). Đa-vít đứng dậy, mọi người chắc rằng chàng giết Sau-lơ lập tức. Nhưng Đa-vít biết rằng đó không phải là ý Chúa, nên nhẹ nhàng cắt vạt áo tơ của Sau-lơ mà thôi. Những kẻ theo chàng tức giận, muốn ra tay hạ sát Sau-lơ. Đa-vít can ngăn và quở trách họ, rồi nói: *“Nguyện Đức Giê-hô-va chớ để ta phạm tội cùng chúa ta, là kẻ chịu xúc dầu của Đức Giê-hô-va mà tra tay trên mình người”* (câu 7).

Nghỉ ngơi xong, Sau-lơ không hay chi hết, chỗi dậy, ra khỏi hang đá và đi. Đa-vít cũng chỗi dậy ra khỏi hang với đoàn tùy tùng. Đa-vít kêu: *“Hỡi vua, chúa tôi!”* (câu 9). Sau-lơ ngó lại, Đa-vít sấp mặt xuống đất. Chàng xin Sau-lơ đừng nghe lời người ta đồn là Đa-vít kiếm thế hại vua. Nếu đúng như vậy thì Đa-vít đã hạ sát vua rồi. Bằng cớ là vạt áo tơ của vua còn trong tay Đa-vít, Đa-vít phân trần: *“Tôi chẳng có sự ác, hoặc sự phản nghịch, tôi chẳng có phạm tội gì với cha. Còn cha, lại sẵn mạng sống tôi để cắt nó đi. Đức Giê-hô-va sẽ đoán xét cha và tôi. Đức Giê-hô-va sẽ báo thù cha cho tôi, nhưng tôi không tra tay vào mình cha”* (câu 12-13). Sa-mu-ên đã xúc dầu cho Đa-vít làm vua thế cho Sau-lơ bị Chúa bỏ, nhưng Đa-vít cứ im lặng chờ đợi, không vì lý do đó mà giết Sau-lơ để lên ngôi, mặc dầu chàng có nhiều cơ hội. Nếu Sau-lơ bị hại là do Sau-lơ tự hại như sự ác do kẻ ác mà ra.

Qua lời phân giải của Đa-vít với đầy đủ chứng cứ, Sau-lơ khóc. Ông nhận định rất đúng: *“Con thật công bình hơn cha, vì con có lấy điều thiện mà báo điều ác cha đã làm cho con”* (câu 18). Đa-vít không phải là người như Sau-lơ tưởng. Nếu vậy, Sau-lơ đã chết về tay Đa-vít. Sau-lơ liền chúc phước cho Đa-vít, biết rằng Đa-vít sẽ làm vua bền vững, nên xin chàng thề là sẽ không tiêu diệt dòng dõi và danh ông khỏi nhà tổ phụ ông. Đa-vít đã thề, Sau-lơ bị chinh phục bởi lòng đại lượng của Đa-vít, biết Đa-vít tốt hơn mình, nhưng Sau-lơ chưa hối cải, tức là chưa bỏ con đường dữ mà chọn con đường lành. Ông chỉ hối tiếc, vì vô ý mà thất một trận chứ chưa chịu thua hoàn toàn. Sau-lơ chỉ chờ cơ hội khác mà thôi. Làm tội nhân bị thuyết phục bởi chân lý, nhưng chưa thật lòng ăn năn nên chưa được thay đổi. Lắm tin đồ đã khóc lóc, hối

tiếc về những điều xấu xa mình đã làm, rồi lại tái phạm, vì chưa thật lòng hối cải, bỏ tà theo chánh, tức là chưa thật ăn năn.

II. TẠI ĐỒNG VẮNG XÍP (I Sa-mu-ên 26:1-25)

Ngày nọ, có người đến báo tin cho Sau-lơ rằng Đa-vít đang ở trên gò Ha-ki-la thuộc đồng vắng Xíp, gần Ma-ôn, Sau-lơ liền huy động ba ngàn tinh binh kéo đến Ha-ki-la để tìm bắt Đa-vít. Nghe tin ấy, Đa-vít cho người do thám, biết đúng nơi Sau-lơ đóng trại, thì đang đêm, Đa-vít và A-bi-sai lên vào giữa đám họ, thấy Sau-lơ ngủ trong đụn, cây giáo cắm xuống đất nơi đầu giường, quân lính ngủ xung quanh. A-bi-sai hăm hở nói với Đa-vít: *“Ngày nay Đức Chúa Trời đã phó kẻ thù nghịch vào tay ông. Xin cho phép tôi lấy giáo đâm người chỉ một cái mà cạy người xuống đất, chẳng cần phải đâm lại”* (câu 8).

Một lần nữa, Chúa cho Đa-vít có dịp giết Sau-lơ một cách dễ dàng là để thử nghiệm lòng tin kính của ông, đồng thời cho ông có cơ hội chứng minh lòng tin kính đó để nêu gương muôn đời. Cuộc sống của Sau-lơ và Đa-vít là hai bức tranh tương phản rõ rệt như tối với sáng, trắng với đen. Gian ác của Sau-lơ làm cho đạo đức của Đa-vít ngày càng nổi bật như mặt trời giữa trưa. Sau-lơ thấp kém, nhỏ nhen như một người tầm thường, còn Đa-vít cao thượng vĩ đại như một đế vương, một quân tử.

Đa-vít cạy A-bi-sai đục đến Sau-lơ, vì không ai đục đến sinh mạng kẻ chịu xúc dầu của Chúa mà khỏi bị phạt. Thà để Chúa sửa trị kẻ thuộc về Ngài khi họ có lỗi. A-bi-sai và Đa-vít chỉ lấy cây giáo và bình nước rồi ra đi. Chúa làm cho Sau-lơ và quân lính của ông ngủ mê, không hay biết chi cả.

Khi đã đi xa trại quân của Sau-lơ, Đa-vít kêu quân lính dậy và hỏi họ canh giữ vua của họ thế nào mà có người đã vào lấy mất cây giáo và bình nước của vua. Sau-lơ nghe tiếng Đa-vít biết rằng ông đã tha chết cho mình một lần nữa, nên hỏi: *“Hỡi Đa-vít, con ta, có phải tiếng con đó chăng?”* (câu 17). Đa-vít đáp lại và tiếp: *“Có sao chúa đuổi theo tôi tớ chúa như vậy? Tôi có làm điều gì,*

và tay tôi đã phạm tội ác chi?” (câu 18). Họ đuổi Đa-vít đi mà không cho ở yên, vì bất cứ nơi nào Sau-lơ cũng tìm Đa-vít để giết. Đa-vít thì bảo vệ sự vô tội mình hơn là bảo vệ mạng sống mình. Để Chúa bảo vệ mình vì mình đẹp lòng Ngài, hơn là tự bảo vệ mà phạm tội, làm buồn lòng Ngài.

Một lần nữa, Sau-lơ nhận biết tội mình và hối tiếc. Ông nói: *“Ta có phạm tội, hỡi Đa-vít, con ta, hãy trở lại! Ta sẽ chẳng hại cho con nữa... Thật, ta đã làm điên cuồng, phạm một lỗi rất trọng”* (câu 21). Sau-lơ dùng những lời tốt đẹp để đáp lại thịnh tình của Đa-vít, nhưng ông chưa nói gì với Chúa để xin Ngài tha thứ, vì đã cố ý làm hại mạng sống kẻ chịu xúc dầu của Ngài. Vậy Đa-vít vẫn không dám tin Sau-lơ, nên đã phải than: *“Chắc một ngày kia, ta sẽ chết bởi tay Sau-lơ”* (I Sa-mu-ên 27:1). Rồi ông trốn qua Phi-li-tin, ngoài tầm tay của Sau-lơ. Hay tin đó, Sau-lơ *“thôi không đuổi theo Đa-vít”* (I Sa-mu-ên 27:1-4). Từ đây, Sau-lơ và Đa-vít không còn gặp nhau.

Sau-lơ đã bỏ qua nhiều cơ hội, nên lòng mỗi ngày một cứng hơn, không còn có thể ăn năn. Phạm tội rất dễ, nhưng ăn năn rất khó. Đừng bao giờ tự tin nói rằng: Tôi phạm tội rồi tôi sẽ ăn năn! Hãy ăn năn ngay và đừng phạm tội nữa.

Đa-vít yêu Giô-na-than rất dễ, nhưng yêu Sau-lơ rất khó. Chúa bảo chúng ta yêu kẻ thù nghịch và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ mình. Đa-vít đã làm gương cho chúng ta. Chàng có đức tin lớn nên mới sống được như vậy. Trả thù là đặt mình ngang hàng với người xấu, tha thứ mới xứng đáng là con trai, con gái của Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 5:44-48).

CÂU HỎI ÔN BÀI

1. Bắt gặp Sau-lơ trong hang đá Ên-ghê-đi, Đa-vít đã làm gì? Tại sao Đa-vít tha chết cho Sau-lơ?
2. Tại sao ta biết rằng Sau-lơ chưa ăn năn?
3. Trường hợp nào Sau-lơ sa vào tay Đa-vít nữa? Đa-vít đã làm gì?
4. Dầu Sau-lơ nói tha thiết, tại sao ta biết Sau-lơ cũng chưa ăn năn?
5. Bí quyết nào giúp Đa-vít có nếp sống cao thượng đó?

Đa-vít	Thư 1
Sau-lơ	Thư 2
Đa-vít	Thư 3
Đa-vít	Thư 4
Đa-vít	Thư 5
Đa-vít	Thư 6
Đa-vít	Thư 7
Đa-vít	Thư 8
Đa-vít	Thư 9
Đa-vít	Thư 10

Bài 36

ĐA-VÍT THA CHẾT CHO SAU-LO

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 24 :1-23 ; 26 :1-25

Câu gốc: Rô-ma 12 :21

1. **“Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác”, ý muốn nói một tín đồ thật :**
 - a. Không nên báo thù mặc dù có cơ hội.
 - b. Hãy thương yêu và tha thứ cho kẻ thù mình.
 - c. Khi không có cơ hội báo thù thì giao sự báo thù cho Chúa.
 - d. Câu a, b đúng.
2. **Đa-vít bày tỏ lòng nhân ái đối với Sau-lo:**
 - a. Khi ông trì hoãn việc giết vua Sau-lo tại hang đá Ên-gê-đi.
 - b. Khi được cấp báo quân Phi-li-tin xâm chiếm lãnh thổ, ông liền đem quân giải phóng.
 - c. Ông đã tha chết cho Sau-lo hai lần dù có cơ hội giết vua.
 - d. Ông chạy trốn khi gặp vua Sau-lo tại đồng vắng Xíp.
3. **Sau-lo huy động ba ngàn quân đi kiếm bắt Đa-vít ở:**
 - a. Đồng vắng Ên-gê-đi.
 - b. Gò Ha-ki-la thuộc Ma-ôn.
 - c. Đồng vắng Xíp.
 - d. Câu a, c đúng.
4. **Đa-vít không giết vua Sau-lo vì ông:**
 - a. Biết rằng Sau-lo là kẻ chịu xức dầu của Đức Chúa Trời.
 - b. Tin vào sự công bình của Chúa và nhường sự báo trả cho Ngài.
 - c. Sau-lo là cha của Giô-na-than, bạn hiền của ông.
 - d. Câu a, b đúng.
5. **Theo Ma-thi-ơ 5:44, Chúa Giê-xu dạy chúng ta:**
 - a. Hãy yêu người lân cận và hãy cầu nguyện cho kẻ thù nghịch mình.
 - b. Hãy yêu kẻ thù nghịch và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ mình.
 - c. Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy điều thiện thắng điều ác.
 - d. Ai xin của người hãy cho, ai muốn mượn của người thì đừng trở.
6. **Sau khi cắt vạt áo tơ của Sau-lo, Đa-vít:**
 - a. Hối tiếc vì không nghe lời mọi người giết Sau-lo.
 - b. Tự trách sao không lấy gươm của Sau-lo.
 - c. Quyết định đối mặt phân trần với Sau-lo.
 - d. Câu a, b đúng.
7. **Qua lời phân giải của Đa-vít với đầy đủ chứng cứ, Sau-lo:**
 - a. Cất tiếng lên khóc.
 - b. Công nhận Đa-vít công bình hơn ông.
 - c. Nhận biết Đa-vít sẽ làm vua bền vững.
 - d. Câu a, b, c đúng.
8. **Tại đồng vắng Xíp, ai đã đi cùng Đa-vít nơi Sau-lo đóng trại?**
 - a. A-hi-mê-léc.
 - b. A-bi-sai.
 - c. Áp-ne.
 - d. Giô-na-than.
9. **Khi đột nhập vào trại quân của vua Sau-lo, A-bi-sai nói cùng Đa-vít rằng:**
 - a. Đức Chúa Trời đã phó kẻ thù vào tay ông.
 - b. Ông hãy giết vua Sau-lo đi.
 - c. Xin được phép lấy giáo đâm vua Sau-lo.
 - d. Câu a, c đúng.
10. **Theo I Sa-mu-ên 26:21, Sau-lo tự nhận ông là người:**
 - a. Điên cuồng.
 - b. Phạm một lỗi rất trọng .
 - c. Được Chúa xức dầu làm vua.
 - d. Câu a, b đúng.

Bài 36

ĐA-VÍT THA CHẾT CHO SAU-LO

Kinh Thánh: I Sa-mu-ên 24 :1-23 ; 26 :1-25

Câu gốc: Rô-ma 12 :21

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1. Những biến cố nào xảy ra trong cuộc hành trình chạy trốn của Đa-vít? Đức Chúa Trời đã bảo vệ Đa-vít như thế nào trước cuộc truy sát của Sau-lo?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Đa-vít đã nói gì với Sau-lo sau khi cả hai ra khỏi hang đá Ên-gê-đi? Qua hành động đó chúng ta thấy Đa-vít có là người giống như Sau-lo suy nghĩ không? Thái độ của Sau-lo đối với Đa-vít sau khi nghe tâm tình của ông (Đa-vít)?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Tại đồng vắng Xíp, Đa-vít đã bảo vệ “sự vô tội” của mình như thế nào? Sau-lo đã thừa nhận và hứa điều gì với Đa-vít?

.....

.....

.....

.....

.....

.....